

La lapidació

Una vida tan singular i portentosa com la de Ramon Llull demana una mort que sigui el colofó adient a la magnitud de la seva obra, a la profunditat del seu pensament filosòfic, a la força de la seva fe, als perills que va córrer per divulgar la religió cristiana, a l'obra missional que desplegà d'un cap a l'altre de la Mediterrània. Per a una vida de santedat el final més valorat és el martiri. No és gens estrany que des de fa segles s'hagi difós que Llull morí a causa de les ferides provocades per les pedrades dels musulmans, enfurits per la seva predicació. La llegenda de la lapidació tanca de manera colpidora una biografia excepcional i és el resultat del procés segons el qual la mentalitat popular adapta la realitat històrica d'un personatge al model arquetípic prefixat dins el qual el categoritza. Així, la figura de Ramon Llull, en la tradició popular, es va ajustant a l'arquetip de sant, es va emmotllant al perfil genèric d'aquesta tipologia de personatges, i per tant se li atribueixen qualitats, característiques o fets que s'hi corresponen. És des d'aquest punt de vista, doncs, que hem d'entendre la divulgació i l'acceptació general del relat de la lapidació de Ramon Llull com a causa de la seva mort, un episodi no documentat històricament però present en textos literaris diversos, i molt especialment en la iconografia del beat.

El corpus llegendari lul·lià és una baula més per mostrar la immensitat, singularitat i riquesa intel·lectual i espiritual d'un dels personatges més valuosos de la cultura occidental. Les llegendes són una manera popular d'apropriar-se del personatge, de donar-li una dimensió més entenedora. El llegendari lul·lià mostra l'hagiografia d'un sant, però també la perplexitat davant els poders d'un alquimista, l'empatia amb un cavaller enamorat, la fascinació per un elegit de la

divinitat, pel seny d'un filòsof, per l'ascetisme d'un ermità, per la saviesa il·limitada d'un pensador, per l'expressivitat d'un escriptor, per la rauxa d'un home apassionat, insubornable i incansable. En definitiva, les llegendes expressen, com un mosaic popular, la riquesa de l'univers lul·lià.

Gravat de Ramon Llull (s. XVIII)

Els classificats de Faristol

A càrrec de diversos col·laboradors

Recordem a qui pertoquei que és imprescindible promoure la LIJ i fomentar el gust per la lectura entre els més petits si volem un futur millor, més crític i més lliure.

Es busca mecenes per donar al Faristol EL COLOR QUE ES MEREIX.

Es busca el mag capaç de repartir dosis suficients d'humilitat per mostrar el fair-play amb el qual s'ha d'acollir una crítica.

ES BUSCA BRUIXA ESPECIALITZADA EN ENCANTERIS PER ACONSEGUIR QUE LA MAJORIA DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ D'AQUEST PAÍS DEIXIN D'IGNORAR LA LITERATURA INFANTIL I JUVENIL.

Us convidem a enviar anuncis per paraules al CLIJCAT (clijcat@clijcat.cat)